حاشیه سیاست

پیام تسلیت بارزانی برای ططری

مسعود بارزانی رئیس اقلیم کردستان عراق درگذشت اسماعیل ططری نماینده سابق کرمانشاه را تسلیت گفت. مسعود بارزانی رئیس اقلیم کردستان عراق در پیامی درگذشت اسماعیل ططری نماینده کرمانشاه در دوره‌های چهارم و ششم مجلس شورای اسلامی را تسلیت گفت. در این پیام آمده است: اینجانب و مردم کردستان عراق در کنار خدمات ایشان و دیگر نمایندگان محترم استان، خاطره ماندگاری نام رنگین کرمانشاه را برای مردم صاحب فرهنگ و تمدن آن دیار در کنار قامت زیبای بیستون و طاق بستان ارج نهاده و درگذشت این خدمتگزار بزرگوار و باصفا را به مردم کرمانشاه و عشایر عزیز لک، کلهر، گوران و نمایندگان ادوار مجلس و به ویژه خانواده محترم ططری تسلیت عرضه نموده، از خداوند متعال برای ایشان علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی خواستارم.

مترو افطاری می‌دهد

مدیریت فرهنگی - هنری مترو با دادن افطاری ساده از روزه‌داران پذیرایی می‌کند. به گزارش روابط عمومی مدیریت فرهنگی - هنری مترو، محمدجواد امیری رئیس فرهنگسرای مترو با اعلام این مطلب گفت: فرهنگسرای مترو روزانه در چهار ایستگاه مترو حدود چهار هزار بسته افطاری ساده توزیع می‌کند.

مشایی خبرنگار افتخاری ایرنا شد

اسفندیار رحیم‌مشایی خبرنگار افتخاری خبرگزاری جمهوری اسلامی شد. به گزارش ایرنا مشاور و رئیس دفتر رئیس‌جمهور که دیروز در جمع مدیران و سردبیران خبرگزاری ایرنا حضور یافت، کارت خبرنگار افتخاری ایرنا را از «علی‌اکبر جوانفکر» مشاور رئیس‌جمهور و مدیرعامل این سازمان دریافت کرد.

خودداری زارعی از سخنرانی برای وعاظ ولایی

فارس از خودداری سعدالله زارعی از ایراد سخنرانی برای وعاظ ولایی خبر داد. بنا بر این گزارش جعفر شجونی دبیرکل جامعه وعاظ حمایت چند تن از طلاب جوان از رحیم‌مشایی را از جمله دلایل خروج آنها از جامعه وعاظ دانسته و گفته بود امیری‌فر حامی مشایی بود که می‌خواست جامعه وعاظ را در خدمت مشایی قرار دهد به همین خاطر وی را از جامعه وعاظ اخراج کردم.

زمزمه بازگشت الهام به دولت

یک سایت نزدیک به دولت از جلسات اخیر الهام با احمدی‌نژاد خبر داد. مشرق مدعی شد: «غلامحسین الهام در روزهای گذشته دو بار با رئیس‌جمهور دیدار داشته است، اما گفته می‌شود این جلسات به تبادل نظر الهام و احمدی‌نژاد درباره مسائل حقوقی و برخی مشورت‌ها گذشته است.» بنا بر این گزارش در این جلسات محمود احمدی‌نژاد پیشنهاد برخی مسوولیت‌های اقتصادی را به الهام داده بود که وی نپذیرفته است، در عین حال احمدی‌نژاد از الهام خواسته پیشنهاد مشاورت رئیس‌جمهور را بپذیرد که الهام هنوز پاسخ روشنی به این درخواست رئیس‌جمهور نداده است.»

پاسخ ذبیحی به پیشنهاد پست جدید

رئیس سابق سازمان تامین اجتماعی برخی شایعات درباره احتمال تصدی مسوولیت استانداری البرز را رد کرد و گفت: چنین پیشنهادی به بنده نشده است و اگر هم بشود نمی‌پذیرم. علی ذبیحی در گفت‌وگو با مشرق ارائه پیشنهاد قائم‌مقامی معاونت منابع انسانی ریاست‌جمهوری به خود را تایید کرد و افزود: این پیشنهاد به بنده ارائه شد اما قبول نکردم. ذبیحی تاکید کرد: بنده هنوز مثل سابق مشاور رئیس‌جمهور هستم و در حد توان در خدمت رئیس‌جمهور خواهم بود و کمک خواهم کرد.

تایید صلاحیت ایرانیان خارج از کشور

محمد شریک‌ملک‌زاده دبیرکل شورای عالی ایرانیان خارج از کشور در پاسخ به سوال ایلنا که آیا تضمینی هست که اگر ایرانیان مقیم خارج از کشور که هنگام خروج از ایران مشکل سیاسی داشتند به ایران بیایند مشکلی برای آنها پیش نیاید، گفت: کسی که می‌خواهد برای کار و فعالیت علمی و تخصصی به ایران بیاید بررسی‌های اساسی در رابطه با او انجام می‌شود؛ هم در حوزه علمی و تخصص و صلاحیت علمی او و هم بررسی‌های دیگری که لازم است انجام شود. اگر جمیع جهات مثبت باشد مشکلی برای ایرانیان مقیم خارج از کشور در ایران وجود ندارد.

دفاع جوانفکر از ادبیات احمدی‌نژاد

مشاور رئیس‌جمهور گفت: مردم ادبیات رئیس‌جمهور عزیز را مورد تمجید و تحسین قرار می‌دهند. به گزارش خبرآنلاین، علی‌اکبر جوانفکر در وبلاگ خود به توجیه ادبیات رئیس‌جمهور پرداخت و نوشت: «آقای احمدی‌نژاد با همین ادبیاتی که مورد انتقاد جناب آقای لاریجانی قرار گرفته است، یک‌تنه به دفاع از ملت ایران برخاسته‌اند و امروز بر هیچ‌کس پوشیده نیست که ادبیات رئیس‌جمهور محترم ایران، نظام سلطه و همه متکبران، خودخواهان و تمامیت‌طلبان را به شدت آزار داده است. البته جا دارد به این نکته نیز اشاره شود که مردم حق‌شناس ایران بارها در اجتماعات عظیم خود، ادبیات رئیس‌جمهور عزیز را مورد تمجید و تحسین قرار داده‌اند.»

واگذاری ۱۰۰ مسکن به خبرنگاران «برگزیده»

محمدعلی رامین از واگذاری ۱۰۰ واحد مسکن مهر به خبرنگاران خبر داد. به گزارش مهر معاون مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شامگاه سه‌شنبه در آیین تجلیل از خبرنگاران در تالار فخرالدین اسعد گرگانی گفت: این طرح برای خبرنگارانی که در جشنواره‌های مطبوعات برگزیده می‌شوند، اجرا می‌شود.

لغو دوباره جلسه شورای عالی علوم

جلسه شورای عالی علوم، تحقیقات و فناوری دوباره لغو شد. به گزارش مهر این شورا که قرار بود ۲۱ مرداد (امروز) تشکیل جلسه دهد بار دیگر در انتظار تاریخی جدید ماند. علی عباسپورتهرانی‌فرد رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس که عضو این شورای عالی نیز هست سه‌شنبه‌شب از لغو این جلسه به دلایلی نامعلوم خبر داد. به این ترتیب بار دیگر نمایندگان مجلس در انتظار گزارش اعتبارات پژوهشی ماندند.

حضور خواننده ترکیه‌ای در کرج

یک سایت از حضور ابرو گوندوش خواننده ترکیه‌ای در کرج خبر داد. البرز مدعی شد: در حالی که هنوز حاشیه‌سازی‌ها بر سر ازدواج خواننده مشهور ترکیه با یک تاجر ایرانی به پایان نرسیده، اطلاعات رسیده حاکی است این خواننده ترک به همراه همسرش هم‌اکنون در کرج به سر می‌برند. رضا ضراب تاجرزاده مشهور ایرانی که از دوران کودکی در ترکیه به سر می‌برد به‌رغم مخالفت خانواده‌اش، با ابرو گوندوش خواننده ۳۶ساله ترکیه‌ای ازدواج کرد. بنا بر این گزارش مذهبی بودن خانواده مشهور ضراب موجب شده بود پدر و مادر رضا ضراب با این ازدواج مخالفت کنند اما با تماس مادر رضا با ابرو گوندوش این مخالفت تبدیل به موافقت شده و او برای عروس آینده‌اش آرزوی خوشبختی می‌کند. رضا ضراب و تازه‌عروس خانواده اخیراً با سفر به ایران در کرج حاضر شده و در خانه خواهرش سکونت پیدا کرده‌اند. ضراب و این خواننده ترک تاکنون در برخی محافل غیررسمی نیز حضور یافته و تعدادی از رستوران‌های تهران و کرج میزبان این زوج بوده‌اند.

آیین اخلاقی حکمرانی در گفتار سیاسی امام علی(ع)

دکتر سیدعلی میرموسوی

پیوند اخلاق و سیاست یکی از موضوعات پایدار اندیشه سیاسی است و اندیشمندان سیاسی همواره به الگوی اخلاقی حکمرانی اندیشیده‌اند. هر چند سیاست مدرن بر بنیاد جدایی اخلاق از سیاست استوار است ولی این به معنای کنار زدن اخلاق از سیاست و مطلوبیت سیاست غیراخلاقی نیست. بر عکس اندیشه سیاسی جدید با تقدس‌زدایی از عرصه سیاست و برجسته کردن قدرت به عنوان محور همه کنش‌های سیاسی، بیشتر نگران آلودگی این عرصه به فساد و تباهی بوده است. از این رو دغدغه اخلاقی بودن حکمرانی همچنان در دوران جدید مطرح بوده است و بسیاری از اندیشمندان جدید از کانت و هگل گرفته تا راولز به این موضوع اندیشیده‌اند. ادبیاتی که امروزه در ارتباط با حکمرانی خوب شکل گرفته مرهون همین تلاش‌های نظری است و از دیدگاه آن رعایت و پایبندی به حقوق بشر مهم‌ترین معیار برای ارزیابی اخلاقی بودن دولت و حکمرانی است.

در جهان اسلام نیز آموزه پیوند دین و سیاست بیش از هر چیز در راستای جلوگیری از فساد قدرت و ارائه الگویی اخلاقی برای حکمرانی مطرح شد. حکومت دینی نزد معتقدان به آن بیانگر الگویی از حکومت است که به ارزش‌های اخلاقی و دینی در مورد حکمرانی پایبند است. از این دیدگاه می‌توان ادعای دینی بودن حکومت را بر پایه این ارزش‌ها مورد سنجش و ارزیابی قرار داد. در اندیشه سیاسی شیعه الگوی آرمانی حکمرانی اخلاقی در گفتار و رفتار سیاسی علی(ع) بیان شده است. از این رو در نوشتار حاضر کوشش خواهد شد تا آیین اخلاقی حکمرانی در گفتار سیاسی علی(ع) بررسی و معیاری درون دینی برای ارزیابی ادعای دینی بودن حکومت ارائه شود.

علی(ع) در دوران کوتاه و پرهیاهویی زمامداری‌اش کوشش کرد در برابر جریان‌های رقیب الگویی اخلاقی از سیاست ارائه کند. این الگو در مجموعه سخنان، نامه‌ها و گفت‌وگوهای او در دوران رهبری‌اش به ویژه در عهدنامه وی به مالک اشتر به خوبی بازتاب یافته است و میراثی مکتوب درباره فکر سیاسی آن عصر در اختیار می‌نهد. این میراث با بهره‌مندی از چندین دهه تجربه سیاسی و حکومتی علی(ع) شکل گرفته و به احتمال قوی از تجارب سیاسی ایران باستان که در قالب اندرزنامه‌ها بیان می‌شدند نیز مایه گرفته است. دست‌کم می‌توان گفت اسلوب و منطق حاکم بر گفتار سیاسی او با اندرزنامه‌های ایرانی قرابت و تشابه دارد[۱]. با توجه به اهمیت، عناصر و مفردات این گفتار از دیدگاه تاریخ اندیشه سیاسی در ادامه مورد بررسی و تامل قرار خواهند گرفت.

در اندیشه علی(ع) فرمانروایی و امارت یکی از ضروریات زندگی بشر و چهار وظیفه مهم را عهده‌دار است؛ گردآوری خراج، پیکار با دشمنان، سامان دادن کار مردم، آباد کردن شهرها[۲]. همچنان که او در رد ادعای گروهی از خوارج که حکومت را با شعار «لاحکم الا لله» نفی می‌کردند، استدلال می‌کند: «مردم را حاکمی باید نیکوکردار یا تبهکار تا در حکومت او مرد باایمان کار خویش کند و کافر بهره خود برد، تا آن گاه که وعده حق سر رسد و مدت هر دو در رسد. در سایه حکومت او مال دیوانی را فراهم آورند، با دشمنان پیکار کنند و راه‌ها را ایمن سازند و به نیروی او حق ناتوان را از توانا بستانند، تا نیکوکردار روز به آسودگی به شب رساند و از گزند تبهکار در امان ماند[۳].»

از نظر او نظام سیاسی مطلوب نظامی است که بتواند عدالت و دوستی را در میان مردمان برقرار کند: «دوستی مردم آشکارا نگردد جز آن گاه که دل ایشان بی‌گزند شود و خیرخواهی‌شان راست نیاید جز که با والیان یکدل و مهربان باشند و دوام حکومت آنان را سنگین نشمارند و گفت‌وگو از دیر ماندن آنان را بر سر کار، واگذارند[۴].» گزارش‌های تاریخی هنگامی که مردم برای بیعت علی(ع) ازدحام کردند به آنان گوشزد کرد که فرمانروایی از امور عمومی است و کسی جز آن که شما او را فرمانروا کنید حق آن را دارا نیست[۵]. او هنگام خودداری معاویه از بیعت با وی در نامه‌ای برای مشروعیت خویش چنین استدلال کرد: «هر چند تو هنگام بیعت من در شام بودی ولی بر تو لازم است زیرا همان گروهی که با خلفای پیشین بیعت کردند با من نیز بر همان بیعت کردند و آن که حضور داشت حق گزینش و آن که غایب بود حق مخالفت نداشت. همانا شوری از آن مهاجران و انصار است پس هنگامی که ایشان بر شخصی گرد آیند و او را پیشوا نامند خداوند نیز به آن خشنود است[۶].»

از دیدگاه علی(ع) زمامداری امانتی[۷] است که از سوی مردم به فرمانروا واگذار می‌شود. با وجود این زمامدار همواره ممکن است در دام فریفته شدن نسبت به قدرت خود گرفتار آید. بر اساس همین نگرش علی(ع) زمامداری را به عنوان میدان مسابقه توصیف می‌کند[۸]؛ مسابقه‌ای دشوار که تنها اندکی از آن سربلند خواهند شد. شاید به دلیل همین فسادپذیری قدرت سیاسی باشد که علی(ع) فرمان نامه‌اش به مالک اشتر را با توصیه به تقوا، انجام وظایف الهی و یاری خداوند، خویشتنداری در برابر شهوات و هشدار نسبت به نفس اماره آغاز می‌کند.

برای گریز از این دام، فرمانروا باید نخست برتری قدرت خداوند نسبت به خود را به خاطر آورد[۹] و هرگز در بزرگی خود را همسان خداوند نپندارد[۱۰] و متوجه باشد که برای اداره امور مردم قدرت یافته و به آن آزمایش شده است و ستیز با آنان ستیز با خدا است[۱۱]: «هر که به مردم ستم کند، خداوند با او دشمنی می‌ورزد و... هیچ چیز چون بنیاد ستم نهادن، نعمت خدا را دگرگون ندارد و کیفر او را نزدیک نیارد که خدا شنوای دعای ستمدیدگان است و در کمین ستمکاران[۱۲].» دوم اینکه فخر نورزد و از ستایش و ثنا بگریزد که «زشت‌ترین خوی والیان این است که خواهند مردم آنان را دوستدار بزرگ‌منشی شمارند و کارهاشان را به حساب کبر و خودخواهی بگذارند[۱۳].» علی(ع) در فرازی از گفتارش خطر ستایش از فرمانروا را چنین بیان می‌کند: «و بسا مردم که ستایش را دوست دارند، از آن پس که در کاری کوششی آرند. لیکن مرا به نیکی مستایید تا از عهده حقوقی که مانده است برآیم و واجب‌ها که بر گردنم باقی است ادا کنم. پس با من چنان که با سرکشان گویند، سخن مگویید و چونان که با تیزخویان کنند از من کناره مجویید و با ظاهرآرایی آمیزش مدارید و شنیدن حق را بر من سنگین مپندارید و نخواهم مرا بزرگ انگارید، چه آن کس که شنیدن سخن حق بر او گران افتد و نمودن عدالت بر وی دشوار بود، کار به حق و عدالت کردن بر او دشوارتر است. پس، از گفتن حق یا رای زدن در عدالت باز نایستید، که من نه برتر از آنم که خطا کنم و نه در کار خویش از خطا ایمنم، مگر که خدا مرا در کار نفس کفایت کند که از من بر آن تواناتر است. جز این نیست که ما و شما بندگان و مملوک پروردگاریم و جز او پروردگاری نیست[۱۴].»

گفتار فوق به روشنی از سیاست تقدس‌زدایی می‌کند و زمامداران را خطاپذیر و انتقاد از آنان را جایگزین ستایش از ایشان می‌کند. او بر همین اساس به مالک توصیه می‌کند: «مگو مرا گمارده‌اند و من می‌فرمایم و اطاعت امر را می‌پایم. چه این کار دل را سیاه کند و دین را پژمرده و تباه و موجب زوال نعمت است و نزدیکی بلا و آفت[۱۵].»

از آنجا که حق فرمانروایی از مردم است و حاکم قدرت خود را از آنان می‌گیرد، باید همواره خود را تحت نظارت آنان حس کند[۱۶]. نظارت عمومی مردم بر فرمانروا راهکاری مهم برای مهار قدرت او است و در چارچوب اصل مهم امر به معروف و نهی از منکر عملی می‌شود. علی(ع) به این گفته پیامبر استناد می‌جست که «هرگز امتی را پاک- از گناه- نخوانند که در آن امت- بی‌آنکه بترسند و- در گفتار درمانند، حق ناتوان را از توانا نستانند[۱۷]». از نظر او ترک امر به معروف و نهی از منکر سبب می‌شود حاکمان «راه گشاده سنت را رها و کار از روی هوا کنند و احکام فروگذار شوند و بیماری جان‌ها بسیار و بیمی نکنند که حقی بزرگ فرو نهاده یا باطلی سترگ انجام داده شود. [۱۸]». از این رو همچنان که مردم از حاکم پیروی و با دیدی خیرخواهانه از او انتقاد می‌کنند، حاکم نیز باید با دیدی خوشبینانه و پرهیز از بدگمانی به مردم مهربانی ورزد، با دیدی خطاپوشانه به آنان بنگرد، از لغزش‌های آنان درگذرد، در پی یافتن عیوب آنان نباشد، به سخن‌چینان توجهی نکند، نسبت به مردم کینه نورزد و راز ایشان نگه دارد[۱۹].

از نظر علی(ع)، مردم و فرمانروا حقوق و تعهد متقابل نسبت به یکدیگر دارند زیرا «کسی را حقی نیست جز که بر او نیز حقی است و بر او حقی نیست جز آنکه او را حقی بر دیگری است... و بزرگ‌ترین حق‌ها که خدای واجب کرده است، حق والی بر رعیت است و حق رعیت بر والی... خدای سبحان آن را واجب نمود و حق هر یک را بر عهده دیگری واگذار فرمود و آن را موجب برقراری پیوند آنان کرد و ارجمندی دین ایشان[۲۰]». حق در اینجا به معنی طلب است و حقوق مردم مطالباتی است که از فرمانروا می‌توانند داشته باشند و عبارت است از اینکه «خیرخواهی را از آنان دریغ ندارد و حقی را که از بیت‌المال دارند بگزارد، آنان را تعلیم دهد تا نادان نمانند و آداب آموزد تا بدانند. اما حق حاکم بر مردم این است که به بیعت وفا کنند و در نهان و آشکارا حق خیرخواهی ادا کنند و چون ایشان را بخواند، بیایند و چون فرمان دهد، بپذیرند و از عهده برآیند[۲۱].»

علی(ع) مردم را از نظر بهره‌مندی امتیازات اجتماعی به دو دسته خاصه و عامه تقسیم می‌کند؛ خاصه، که در ادبیات سیاسی کنونی با عنوان نخبگان یا الیت از آنان یاد می‌شود، گروهی محدود هستند که از امتیازات و اعتبار بیشتری برخوردارند و به همین دلیل نفوذ بیشتری در حوزه عمومی دارند ولی عامه گروهی از جامعه‌اند که از امتیازات و اعتبار کمتری برخوردارند[۲۲]. از نظر علی(ع) گروه نخست «به هنگام فراخی زندگانی، سنگینی بارشان بر والی از همه افراد رعیت بیشتر است و در روز گرفتاری یاری آنان از همه کمتر و انصاف را از همه ناخوشتر دارند و چون درخواست کنند فزون‌تر از دیگران ستانند و به هنگام عطا، سپاس از همه کمتر گزارند و چون به آنان ندهند دیرتر از همه عذر پذیرند و در سختی روزگار شکیبایی را از همه کمتر پیشه گیرند[۲۳].» در برابر، گروه دوم با وجود محرومیت از امکانات و امتیازات اجتماعی «دین را پشتیبانند و موجب انبوهی مسلمانان و آماده پیکار با دشمنانند[۲۴]».

برخلاف الگوی اشرافی، در الگوی برابری‌طلبانه‌ای که علی(ع) از سیاست و حکومت ارائه می‌کند، عامه را بر خاصه ترجیح می‌دهد و معتقد است زمامدار در سیاست‌ورزی باید جانب آنان را نگه دارد و در تصمیمات خود مصلحت عموم را در نظر بگیرد. از این رو شایسته‌ترین اقدام برای زمامدار آن است که «در رعایت حقوق میانه‌ترین [نه از حق بگذرد و نه فروماند] و عدالت را فراگیرتر بود و رضایت عمومی را در برداشته باشد زیرا ناخشنودی همگان خشنودی نزدیکان را بی‌اثر گرداند و خشم نزدیکان خشنودی همگان را زیانی نرساند[۲۵].»

تاکید بر توجه به عامه در گفتار علی(ع) البته به معنای بر هم زدن نظم اجتماعی و نادیده گرفتن مصالح اقشار مختلف اجتماع نیست. از دیدگاه او جامعه از اقشار و طبقاتی تشکیل یافته است که دارای پیوند و وابستگی متقابل به یکدیگر هستند. این اقشار عبارتند از سپاهیان، دبیران که در نوشتن نامه‌های عمومی یا محرمانه انجام وظیفه کنند، داوران که کار به عدالت دارند و کارگزاران که کار خود به انصاف و مدارا رانند، اهل جزیه و خراج از ذمیان و مسلمانان، بازرگانان، صنعتگران و طبقه فرودین از حاجتمندان و درویشان[۲۶]. بر حاکم لازم است تا با توجه به نقش آنان در اداره جامعه حقوق هر یک را ادا کند.

نیروی نظامی یا سپاهیان امنیت مردم و زمامداران را فراهم و دین را ارجمند و راه‌ها را بی‌گزند می‌کنند. این قشر البته بر خراجی که مردم یا اهل جزیه و خراج از مسلمانان و ذمیان پرداخت می‌کنند استوار است. قاضیان، کارگزاران، دبیران و دیوانیان که سه بخش مهم قضایی، اجرایی و دیوانسالاری را تشکیل می‌دهند، قراردادها را تضمین و سود عمومی را فراهم و امور عمومی و خصوصی را تنظیم می‌کنند[۲۷]. این اقشار که در واقع قوای سیاسی حاکمیت‌اند همگی به بازرگانان و صنعتگران وابسته‌اند زیرا آنان نیروی اقتصادی را تشکیل می‌دهند و «با سودی که به دست می‌آرند، بازارها را برپا می‌دارند و کار مردم را کفایت می‌کنند.»[۲۸] در نهایت نیز «طبقه فرودینند از نیازمندان و درویشان که سزاوار بخشیدن و یاری کردن‌اند.»[۲۹]

علی(ع) در فرمان نامه‌اش به مالک ویژگی‌های شایسته و متناسب با هر یک از اقشار، معیارهای گزینش، حقوق و همچنین چگونگی رابطه حاکم با آنان را به تفصیل بیان داشته است. از نظر او کارگزاران حکومت باید از میان کسانی برگزیده شوند که «تجربت دارند و حیا، از خاندان‌های پارسا که در مسلمانی قدمی پیشتر و دلبستگی بیشتر دارند، اخلاق آنان گرامی‌تر و آبروشان محفوظ‌تر و طمع‌شان کمتر و عاقبت‌نگری‌شان فزون‌تر است.»[۳۰] چنین افرادی را باید «پس از آزمودن به کار گمارد و به میل شخصی و بی‌مشورت به کاری مخصوص‌شان نداشت، که به هوای خود رفتن و برای دیگران ننگریستن، ستمگری و خیانت است.»[۳۱]

بر فرمانروا شایسته است کسی را برای نیروهای نظامی برگزیند که «خیرخواهی‌اش برای خدا و رسول او و امام خود بیشتر باشد و دامنش پاک‌تر و بردباری‌اش برتر، دیر به خشم آید و زود به پذیرفتن پوزش گراید و بر ناتوانان رحمت آرد و با قوی‌دستان برآید و آن کس که درشتی او را برنیانگیزاند و ناتوانی وی را بر جای ننشاند. از آنان که گوهری نیک دارند و از خاندانی پارسایند و از سابقتی نیکو برخوردارند.»[۳۲] از این دیدگاه گزیده‌ترین سپاهیان نزد حاکم باید کسی باشد که «با سپاهیان یار باشد و آنان را کمک‌کار و از آنچه دارد بر آنان ببخشاید، چندان که خود و کسان‌شان را که به جای نهاده‌اند شاید، تا عزم همگی‌شان در جهاد با دشمن فراهم آید. چه مهربانی حاکم بر آنان دل‌هاشان را بر وی مهربان کند.» فرمانروا همچون پدر و مادری که در کار فرزند می‌نگرد، باید نسبت به نیروهای نظامی نظارت داشته باشد و امور خرد و درشت آنان را مورد بررسی قرار دهد. از نیکی هر چند اندک در حق آنان فرو نگذارد و کوشش و رنج آنان را به اندازه تقدیر کند.

از نظر علی(ع) فرد شایسته برای قضاوت کسی است که «کارها بر او دشوار نگردد و ستیز خصمان وی را به لجاجت نکشاند و در خطا پایدار نبود و چون حق را شناخت، در بازگشت به آن درنماند. و نفس او به طمع ننگرد و تا رسیدن به حق، به اندک شناخت بسنده نکند و در شبهت‌ها درنگش از همه بیش باشد و حجت را بیش از همه به کار برد و از آمد و شد صاحبان دعوی کمتر به ستوه آید و در آشکار گشتن کارها شکیباتر بود و چون حکم روشن باشد در داوری قاطع‌تر. آن کس که ستایش فراوان وی را به خودبینی نکشاند و خوشامدگویی او را برنیانگیزاند و اینان اندک‌اند.»[۳۳] به ویژه اینکه این قشر بیش از دیگران در معرض سوءاستفاده از دین‌اند چراکه «دین در دست بدکاران گرفتار بود، در آن، کار از روی هوس می‌راندند و به نام دین دنیا را می‌خوردند.»

بر فرمانروا لازم است «داوری چنین کسی را فراوان تیمار دارد و در بخشش بدو گشاده‌دستی به کار آرد چندان که نیاز وی به مردمان کم افتد و رتبت او را نزد خود چندان بالا برد که از نزدیکان کسی درباره وی طمع نکند و از گزند مردمان ایمن ماند.»

از این رو باید «روزی اینان را فراخ دارد زیرا فراخی روزی نیروشان دهد تا در پی اصلاح خود برآیند، و سبب بی‌نیازی‌شان بود تا دست به مالی که در اختیار دارند، نگشایند و حجتی بود بر آنان اگر فرمان را نپذیرند، یا در امانت خیانت ورزند.»[۳۴] در راستای جلوگیری از خیانت باید جاسوسی وفادار و درست‌پیشه بر آنان گمارد تا اگر «کسی از آنان دست به خیانتی گشود و گزارش جاسوسان بر آن خیانت هم‌داستان بود، به این گواه او را با تنبیه بدنی کیفر و آنچه به دست آورده، بازستانده و خوار داشته و خیانتکار شمرده و طوق بدنامی در گردنش درآویخته شود.»

کاتبان یا دیوانسالاران شایسته نیز کسانی‌اند که «مکرمت آنان را به طغیان نکشاند و دلیر نگرداند آن سان که در جمع حاضران مخالفت توانند و در راندن نامه‌های عاملان و نوشتن پاسخ درست آنها از حاکم به آنان در اثر غفلت سهل‌انگاری نکنند و در آنچه برای وی می‌گیرند و آنچه از جانب او می‌دهند، فروگذاری ننمایند. پیمانی را که به- سود- حکومت بسته سست نگردانند و در به هم زدن پیمانی که به زیان است درنمانند. قدر خود را در کارها بدانند، چه آن که قدر خود را نداند در شناختن قدر جز خود نادان‌تر بود و درماند.»

فرمانروا نباید «در گزیدن این کاتبان تنها به فراست و اطمینان و خوش‌گمانی خودش اعتماد» کند زیرا «مردم برای جلب نظر والیان به آراستن ظاهر می‌پردازند و خوش‌خدمتی را پیشه می‌سازند. اما در پس آن، نه خیرخواهی است و نه از امانت نشان.» از این رو باید آنان را «به خدمتی که برای والیان نیکوکار پیش از وی عهده‌دار بوده‌اند، بیازماید و بر کسی اعتماد کند «که میان همگان اثری نیکو نهاده و به امانت از همه شناخته‌تر است و امتحان خود را داده» است. بر وی لازم است «بر سر هر یک از کارها مهتری از آنان بگمارد که نه بزرگی کار او را ناتوان سازد و نه بسیاری آن وی را پریشان کند»، زیرا عیب‌های کاتبان که فرمانروا از آن غافل است بر عهده او است.

در گفتار سیاسی علی(ع) خراج‌گزاران یعنی کسانی که بیشتر از راه کشاورزی و زمین امرار معاش می‌کنند، یکی دیگر از اقشار اجتماعی‌اند که فرمانروا باید توجه خود را به آنان مبذول دارد زیرا «مردمان همگان، هزینه‌خوار خراجند و کار دیگران سامان نگیرد تا کار خراج‌دهندگان سامان نپذیرد.» از این رو در ستاندن خراج باید مصلحت آنان لحاظ شود و توجه حاکم «به آبادانی زمین بیشتر از ستدن خراج بود، که ستدن خراج جز با آبادانی میسر نشود و آن که خراج خواهد و به آبادانی نپردازد، شهرها را ویران کند و بندگان را هلاک سازد و کارش جز اندکی راست نیاید.»[۳۵] از آنجا که آبادی شهرها و شکوفایی اقتصادی در گرو توجه به مشکلات این قشر است، تقاضاهای آنان باید مورد توجه حکومت قرار گیرد «و اگر از سنگینی- مالیات- شکایت کردند، یا از آفتی که- به کشت- رسیده، یا آبی که از کشت‌هاشان بریده، یا باران بدان‌ها نباریده یا- بذر زمین- بر اثر غرق شدن یا بی‌آبی تباه گردیده، بار آنان را چندان سبک گرداند که کارشان به آن سامان پذیرد.»[۳۶] حاکم با سبک‌بار کردن این قشر نه‌تنها چیزی از دست نمی‌دهد بلکه سبب رفاه و اعتماد بیشتر این قشر و در نتیجه بسط عدالت خواهد شد زیرا «زمین جز با تنگدستی ساکنان آن ویران نشود. مردم شهرها هنگامی تنگدست گردند که والیان روی به گرد آوردن مال آرند و از ماندن خود بر سر کار اطمینان ندارند و از آنچه مایه عبرت است کمتر سود بردارند.»[۳۷]

ادامه در صفحه ۴

عدلیه

دستگاه‌های اجرایی در قبال زندانیان مسوول هستند

رئیس سازمان زندان‌ها تاکید کرد دستگاه‌های اجرایی، مسوول ارائه خدمات به زندانیان مانند سایر شهروندان هستند. به گزارش ایسنا، غلامحسین اسماعیلی در دیدار استاندار چهارمحال و بختیاری با بیان اینکه زندانیان مانند سایر اقشار جامعه نیاز به بهداشت و درمان، آموزش و پرورش، خدمات فرهنگی و حرفه‌آموزی و اشتغال دارند، اظهار داشت: مسوولان اجرایی همانند شهروندان باید به زندانیان ارائه خدمات کنند.

آزادی ۲۸۰۰ زندانی در ماه مبارک رمضان

۲۸۰۰ زندانی همزمان با ماه مبارک رمضان در ایران آزاد می‌شوند. به گزارش واحد مرکزی خبر، رئیس سازمان زندان‌ها، اقدامات تامینی و تربیتی کشور در مراسم معارفه مدیرکل زندان‌ها و اقدامات تامینی و تربیتی چهارمحال و بختیاری گفت: با اختصاص اعتبار دولتی و کمک صندوق بیمه و با گذشت صاحبان حق برای تخفیف به زندانیان، پیش‌بینی می‌شود ۲۸۰۰ زندانی در ماه مبارک رمضان از زندان آزاد شوند. اسماعیلی افزود: برای آزادی این زندانیان ۵۰ درصد دولت و ۵۰ درصد صاحبان حق مساعدت خواهند کرد.

محکومیت محمد معین به شش ماه حبس تعلیقی

وکیل مدافع محمد معین از محکومیت موکلش به شش ماه حبس تعلیقی از سوی دادگاه انقلاب خبر داد. محمود علیزاده‌طباطبایی با بیان این مطلب اظهار کرد: محمد معین به اتهام اخلال در نظم عمومی از طریق شرکت در راهپیمایی از سوی شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب به شش ماه حبس محکوم شد که این حبس به مدت پنج سال به حالت تعلیق درآمده است. وی همچنین یادآور شد: محمد کریمی دانشجوی فوق‌لیسانس دانشکده فنی دانشگاه تهران از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به اتهام اجتماع و تبانی برای اقدام علیه امنیت از طریق شرکت در راهپیمایی به یک سال حبس تعزیری محکوم شده است.

بهزاد باقری با قرار وثیقه آزاد شد

بهزاد باقری دانشجوی دانشگاه تهران ۱۹ مردادماه با وثیقه ۱۰۰ میلیون تومانی از زندان اصفهان آزاد شد. وی که فعال دانشجویی است در هشتم خردادماه ۱۳۸۹ در شاهین‌شهر اصفهان بازداشت شده بود.

ملاقات خانواده هدی صابر با وی

خانواده هدی صابر روز دوشنبه گذشته با وی ملاقات حضوری داشتند. به گفته بستگان این فعال مدنی، وی از روز دوشنبه به بند ۳۵۰ منتقل شده و در کنار دیگر زندانیان سیاسی و بازداشت‌شدگان حوادث پس از انتخابات قرار گرفته است. خانواده صابر همچنین از وضع جسمی و روحی خوب این فعال مدنی و پژوهشگر دینی خبر دادند.

بازگشت صفایی‌فراهانی به زندان

محسن صفایی‌فراهانی به زندان اوین بازگشت. پس از انتشار مصاحبه محسن صفایی‌فراهانی در مورد شکایت هفت چهره اصلاح‌طلب از یکی از مسوولان، مسوولان قضایی از او خواستند بعدازظهر روز گذشته خود را به زندان اوین معرفی کند. محسن صفایی‌فراهانی با تاکید بر اینکه شکایت خود را پس نخواهد گرفت، اعلام کرد به زندان باز خواهد گشت. این فعال سیاسی ۳۰ خردادماه ۱۳۸۸ بازداشت و پس از آن به پنج سال حبس تعزیری محکوم شد.

فروش اوراق گواهی سپرده ویژه سرمایه گذاری (عام)
مرحله هفدهم
بانک اقتصاد نوین بر اساس مجوز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و به منظور توسعه سرمایه گذاری و حمایت از تولیدکنندگان، فعالان اقتصادی و کارآفرینان، اقدام به انتشار اوراق گواهی سپرده ویژه سرمایه گذاری (عام) یکساله نموده است.
۱۵ درصد سود علی‌الحساب سالیانه
معاف از مالیات
■ زمان فروش اوراق از روز چهارشنبه ۸۹/۵/۲۰ تا سه شنبه ۸۹/۵/۲۶ به مدت ۶ روز کاری می‌باشد.
■ سود علی‌الحساب این اوراق ۱۵ درصد درسال و معاف از مالیات بوده که به صورت روزشمار و در مقاطع ماهانه پرداخت می شود.
■ اوراق به صورت با نام در تمامی شعب بانک اقتصاد نوین در سراسر کشور به فروش می رسد.
■ بازخرید اوراق قبل از سررسید با نرخ سپرده های متناظر بانک اقتصاد نوین امکان پذیر خواهد بود.
بانک اقتصاد نوین
نخستین بانک خصوصی جمهوری اسلامی ایران
EN BANK I.R.IRAN'S FIRST PRIVATE BANK
دارندگان اوراق از ۱۵٪ تخفیف برخی خدمات بیمه‌ای شرکت بیمه نوین برخوردار خواهند شد
www.enbank.ir
مرکز ۲۴ ساعته ارتباط نوین: ۴۸۰۳۱۰۰۰-۰۲۱